

»Syng bara við« - sum fløga

Í røðini av endurútgávum er nú barnaplátan »Syng bara við« at fáa á fløgu. Upprunaliga útgávan, á plátu og bandi, er frá 1985

Tey sum hava gjørt orðini og lögini eru: Pauli Hansen, Óskar Hermansson, Finnþogi Ísaksson, Knút Olsen, Kristian Blak, Hans Andrias Djurhuus, Kári Øster, Sharon Weiss, Alexandur Kristiansen, og Eyðfinnur Finnsson. Á fløguni eru eisini fleiri skjaldur og visur.

Tey sum spæla og syngja eru: Hanus Johansen, Spælimennirnir, Anna Sofia í Brekkunum, Pauli Hansen, Mikael Blak, Frida Sofia Johannessen, Herluf Hermansson, Ólavur Øster, Helgi í Brekkunum, Sunleif Rasmussen, Sigrid Funding og fleiri børn. Eisini táverandi 5. b í kommunuskúlanum er við. Tey dansa Burtur á heidi, Veturin kom við kulda og kava og Kall og Svein ungi.

Upptøkur: Milson Zachariassen, Petur Kristian Schrøter og Marius Rein. Húsi: Philippe Caré - og nú: Hestprent. Fløgan kostar 129,-

Allur barnatónleikur hjá Tutli er nú á fløgu: »Nósi«, »Syng bara við« og »Øll hava veingir« - ikki at gloyma kulplátuna hjá Kristiani »Nu ska vi u á sejle«. Tutli fer í næstum at geva út sum fløga »Til børn og vaksin«, sum Annika Hoydal gav út sum LP í sjeytiárunum.

Men 1998 verður eitt rættiligt barnatónleikaár hjá Tutli - av tí at 3 fløgur við nýggjum upptøkum eru í gerð.

Tann fyrsta: »Eplapetur« við orðum eftir Alexandur Kristiansen og lögum eftir Paula Hansen er um at vera klár at senda til framleiðslu.

Í sambandi við endurútgávuna av »Syng bara við« verður ein lítill konsert fyri børn (og onnur) hósdagin 26. mars kl. 16.00 í Tutli-handlinum í Fátastovu.

Lesarabrøv

Persónar kontra flokkar

Ikki heilt óvæntað var tað Fólkaflokkurin, sum kom við hugskotinum um at broyta valstríðið til lögtingið. Nú skal ikki longur veljast millum hugsjónir, men millum persónar, ella sokallaðar førarar.

Um so verður, haldi eg, at veljarin eigur at fáa at vita, hvørjir hesir persónar eru, sum veljast skal ímillum.

Tað hevði helst verið ein ov harðlig byrjan, at havt slíkar hoyringar, sum tey brúka í USA, av framstandandi persónum. Vit kundu móguliga byrjað við einum almennum orðaskifti.

Hvørjir eru so hesir førarar, ella stavnemann fólka-floksins? Eru teir veruliga tað, teir siga seg vera? Hvat hava teir at vísa á? Hvat hava teir gjørt, sum eydnadist? Hvat miseydnadist? Hava teir gingið reiðiliga um tað, teir fingið upp í

hendi? Virða hesir persónar einstaklingin, virða teir ognarrættin, ella hvussu ætla teir at byta samfelagsvirðini, o.s.fr.

Ella sagt við øðrum orðum, hvussu er muran í teimum.

Eg meini, at vit øll eiga, at minnst orðastriðið um milljónina, sum hvarv í Norðuroyrum, hon kom tó aftur íaftur, sigst.

Vit hava enn ikki gloymt flakamaskinurnar vestri í Vágum.

Vit minnst enn sakarmáli millum ein blaðstjóra og ein lærara í Hoydølum.

Í Danmark missir tú alt politiskt vald, um tú koyrir bil ávirkaður, í Amerika skal bert ein kossur til, so er tann politiski deyðin visur, men í Føroyum? Jú, eg meini tað.

Bjarnvarður í Dali

Barna- og ungdomstelefonin

hjá Barnabata/Reyða Krossi svarar mánadag frá kl. 16-18. Tlf. 10645.

Føroyingar kunnu saktans lívbjarga sær í Føroyum

Ein ørgrynna av móguleikum bíða eftir okkum, bæði á sjógvi og landi, í havbotninum og í loftrúminum. Men nógvir av hesum móguleikum verða ikki nýttir, so leingi vit liva í ófrælsi og ikki vilja taka ábyrgd av egnum landi

Sum fólk í fræslum landi, mugu vit læra at vinna pening burtur úr øllum teimum móguleikum, vit hava og teimum, sum enn liggja ónýttir og bíða eftir okkum. Vit skulu læra at fáa pening burtur úr okkara stöðu, sum komandi fræls tjóð.

Fyrst og fremst skulu vit duga at gagnnýta okkara fiskiríkidømi, sum kemur úr ódálkaðum havøki og endurnýggjar seg sjálvst um ár, bæði innanfyri og utanfyri føroyska fiskimarkid.

Móguligur oljupeningur úr undirgrundini skal í størst móguligan mun koma okkum núlivandi og teimum, sum aftan á okkum koma, til góðar og ikki enda á útlendskum hondum. Skulu vit varðveita týðningin av okkara hermálsligu stöðu her norður í Atlantshavi, skal ágóðin av hesum liggja eftir í Føroyum. Somuleiðis skal tann peningur, ið loft-rúmið kann geva, koma á føroyskar hendur.

Vit skulu eisini duga at fáa pening frá útlendingum, sum royndarfiska undir Føroyum. Japanesarar skiltu ikki, hvussu teir kundu fiska fyri meira enn 50 milljónir krónur undir Føroyum í fjør heyst uttan at skula gjalda nakað afturfyri!

Vit mugu duga at vinna pening burtur úr okkara landbúnaði, sum hevur nógvar ótróytar móguleikar.

Tað kann ikki vera rætt, at stórtur partur av góðsinnum, sum fer við strandferðsluni út á bygdirnar og útoyggjarnar, eru polsk epli, svensk egg, dansk mjólk og íslenskt stráfóður!

Her er avgjort neyðugt við eini hugburðsbroyting og skipaðum viðurskiftum, so slíkt óskil og líkasæla heldur upp.

Á Prins Edward oyggjunum í Kanada, sum liggja innifrystar í hesum døgum, eru steplei ein av høvuðs-útlutningsvørnum, og ferðamannavinnan har er ein týðandi partur av inn-tøkugrundarlagnum um summarið.

Nógur liggur á lani

Tað hoyrir ongastaðni heima, at fleiri túsund tons av góðari síld verða umskipað í Nólsoyarfirði og Fuglafirði og síðani fara óvirkað av landinum, samstundis sum eitt nú flakavirkið í Nólsoy og flakavirkið í Fuglafirði eru stongd. Hetta átti at givið nakrar krónur, meðan seingin er.

Vit skulu læra okkum at fáa meira burtur úr teimum móguleikum, ið eru, meðan teir eru, tí tað skapar triv og styrkir um búskapin.

Vit høvdu traditión fyri klippfiski í sínari tíð, men ið dag útflyta vit so gott sum ongan stert, samstundis sum eitt nú norðmenn selja klippfisk til Brasilu, Spaniu og onnur lond fyri 2 milljardir um árið. Onkur sigur, at streymprisurin er so høgur, men vit eiga jú SEV; so hví ikki fáa í lag eina skilgáða avtalu, sum ténir bæði SEV og føroyska búskapin.

Norðmenn selja eisini turkað torskahóvd til Nigeria fyri nógvar milljónir um árið, men fer nakað turt torskahóvd av landin um?

Tey, ið lesa útlendsku ferðavinnublaðini, lesa eisini um nýggj alternativ, nýggjar framleiðslur, ið føroyingar litið og einki gera við.

Norskir línu- og garnabátar gera góðar túrar eftir kongafiski og svartkalva í altjóða sjógvi á Reykjanesrygginum. Hví fáa vit so litið burtur úr her?

Óførir menn

Men vit hava so sanniliga eisini glottar at vísa á í føroyskari fiskivinnu, har menn eru ginginir nýggjar leiðir og væl hevur borið til.

Trolarin Boðasteinur er eitt ítúkiligt dømi um, at tað ber til at ganga nýggjar leiðir. Hetta skip hevur lagt seg eftir einum fiskaslá, búfiski, sum at kalla var purasta ókent í Føroyum og nógva aðrastaðni fyri bara fáum árum síðan. Í hvørð skipið tveir metstór,

ísfiskasølur, ið eru tær størstu í Føroyum nakrantíð.

Er tað ikki fantastiskt?

Takið garnaveiðina eftir havtasku, sum hevur verið góð í ár og í fjør og takið somuleiðis garnaveiðina eftir svartkalva. Hetta vóru tvær ókendar vinnur í Føroyum fyri fáum árum síðan, men longu nú hava tær skapt nógvar arbeiði, bæði á sjógvi og landi samstundis sum tær hava givið føroyska samfelagnum góðan valuta.

Í næst seinastu viku landaði Skútunes 100.000 pund av hávi á Tvøryri, og hetta er eisini ein nýggj veiða, ið er farin at geva pening. Tað sama er við veiðini eftir gulllaksi, har leirvikstrolarnir og vestmannatrolarnir hava gingið á odda.

Seinasta dømið um nýggjar og ótróytar veiðimóguleikar er japanska tunfiskaveiðin í føroyskum sjógvi í fjør heyst, sum var væl og virðiliga løndari.

Tað er tí als ikki rætt, tá ið summi siga, at allir veiðimóguleikar innan fyri og uttan fyri føroyska fiskimarkid eru fult troyttir.

Leiðin til framburð
Kanska vekja hesar reglur nakrar tankar hjá okkum.

Í eini grein fyrr í vikuni sóknadist eg eftir, hví umboð Tjóðveldisfloksins ikki vísa á fleiri ótróytar móguleikar, tá ið tey verða spurð, hvussu vit skulu reka føroyska samfelagið eftir stovnsseting tjóðveldisins.

Hetta er tó ikki ein roynd at siga okkara umboðum, hvat tey skulu siga, tá ið ivandi fólk spyrja, hvørji alternativini til danska nalvastrongin eru, tí her eru bara nevnd nøku dømir burtur úr eini ørgrynna av móguleikum.

Framvegis eru allir teir móguleikar ónevndir, sum liggja í einum styrktum og meira fjøltáttadum vinnulívi uppi á landi, sum ikki beinleiðis er tengt at okkara fiskiveiði.

Sjálvsagt vil tað altíð vera so, at nógur hugskot ikki lata seg fremja orsakað av serstokum viðurskiftum, men bara »listin« yvir móguleikar er nóg stórur og fjølbroyttur, skuldi nóg mikið verið hjá okkum at tikið við. Og so leingi vit framleiða minni fyri hvønn íbúgva enn okkara grannatjóðir, eru móguleikarnir, ið bíða eftir okkum, so mikið stórir og avgerandi fyri framtíðarvæðing hjá teirri frælsu føroysku tjóðini, sum fer at samvinna við aðrar tjóðir og ikki byrgja seg inni, sum sambandsmennirnir ræða fólk við.

At liva eina ónáttúrliga tilveru sum heimaærin á trappuni, ið ikki fer frá úrhurðini, ella sum laksurin í alirginum, sum einaferð missir høvðið, er eingin verdug framtíð. Nei, tá gevur tað eina størri meining og eitt betri mál at liva frælsur og frískur og arbeiða fyri sítt breyð - sjálvt um okkurt heglsæðið kanska rakar okkum viðhvørt.

Góðu føroyingar, latið hetta koma nóg týðiliga til sjónðar á lögtingsvalinum 30. apríl, tá í Tjóðveldisflokkurin verður valdur verkur inn á ting; so sterkur, at tað ikki kemst uttan um flokkinn í eini komandi samgongu, ið setir sær sum fremsta mál at menna føroysku tjóðina og føroyskt vinnulív á náttúrligum og verdugum grundarlagi.

Vilmund Jacobsen

Lesarabrøv

Til Sjónvarp Føroya

Ja, nú kann eg ikki tuga longur. Nú hava tit gjørt tað aftur, eg gleddi meg til leygardagin at hyggja eftir raðsendingini »Vit halda saman«, men ak nei, eru einaferð hevur SvF bara stöðgað eina raðsending mitt

í øllum og byrjað uppá eina aðra. (Týsk ungdomsraðsending).

Til dømis var »Beverly Hills« og »Wendy« (hon bleiv stöðgað tá tað var mest spennandi) og ikki minst »vinarbond« hon bleiv

stöðgað, sjálvst um tað stöð á skerminum, at tað vóru fleiri partar eftir.

Man kann ikki byrja at fylgja við í einari raðsending, tí man veit aldri, um man fær allar partarnar við. Hví ger SvF hetta ferð

aftaná ferð?

Eg hevði gjarna viljað fingið svar uppá hetta.

Einn irriteraður hyggiari